

Cartea lui Daniel – Numărul o sută optzeci și nouă

Tapiseria profetică a Bătăliei de la Panium: un preludiv la Legea Duminicală

Jeff Pippenger

2024-04-19

Luarea de la Panium a fost, în esență, un război spiritual. Chiar înainte de legea duminicală, al optulea președinte, care este al șaselea de la Ronald Reagan încoace, la timpul sfârșitului, în 1989, care este totodată ultimul președinte republican și care este cel mai bogat președinte și care, de asemenea, stârnește toată sfera globalismului, va conduce protestantismul apostat în înfrângerea religiei grecești a lui Pan, care este „woke-ismul” globalismului. În versetele unsprezece și doisprezece, istoria care începe odată cu războiul din Ucraina, în 2014, se încheie la legea duminicală, în versetul șaisprezece. Versetul cincisprezece este Luarea de la Panium, iar Luarea de la Panium conduce la lupta de la Actium, care este al treilea război mondial.

នៅវេលានៃ «ការញជួយដីដីធំ» ដដែលជាចុងបំផុតនៃអាទិត្យនៃខេត្តដប់ប្រាំមួយ អ៊ីស្លាមនៃទេនាទីបីវាយប្រហារសហរដ្ឋអាមេរិក បង្កកុយបុរាណជាតិសាស្ត្រកំហឹង ហើយនាំមកនូវវិនាសជាតិ។ មុនការវាយប្រហារនោះ គឺជាសមរម្យមិ Panium។ នៅពេលចុងបំផុតនៃអាទិត្យ សម្ព័ន្ធភាពបីជាន់រវាងនាគ សត្រូវសហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងកុលាយ គួរឱ្យបង្កកំហឹង។

“لصفتس انتم أن إف، هل لة عير شل لك اهتنا يف ةيوبابل أسيس أت، موسرم بج ومب، ضرْفُي امدن ع دي ل ع ضربقتل ؤولال ربع اهدي ةيتناتس تور ربل ادمت امدن عو. ربلال ن ع املك ال اصفنا امسفن اذه ريثأت تحت، امدن عو، ةين احورال عم حفاصتتل ةيو اهل ا قوف دتتمت امدن عو، ةين امورال اطلسلال ةيتناتس تورب ةموك ح اهفصوب اهروتسد ةدابم نم أدبم لك ان دال ب ذبنت، يثالثل ا داخاتال لم عمل ءاج دق تقولال ن ا مل عن ذين يحي، اهل ل ااض او ةيوبابل بي ذاك رشنل لبسل ا دغو تو، ةيروهم ج 5، 451. دل جملا، تاداهشل.” تبترتقا دق ةي اهل ن او، بي ج عمل ا طيشل

在那时,教皇权致命的伤已完全医治,她便居于至高统治之位,直到最终灭亡,而无人帮助她.正是在罗马征服第三个障碍之时,她才开始统治;这一点由但以理书第八章第九节,以及第十一章第十六至十九节中所表征的异教罗马所预示.当教皇制的罗马除去那三个角之后,她便至高统治了一千二百六十年;同样,异教罗马在主前31年亚克兴之战中征服了第三个障碍——埃及——之后,也曾至高统治了三百六十年.

În gramatică, sufixul „ium” se adaugă la sfârșitul unui cuvânt pentru a forma un substantiv care denotă un loc, o stare sau o colecție de ceva. El este folosit în mod obișnuit la formarea termenilor tehnici și științifici, în special în chimie și biologie. De exemplu: „stadium” se referă la un loc destinat competițiilor atletice sau altor evenimente, „aquarium” se referă la un loc în care organismele sau plantele acvatice sunt păstrate pentru expunere, iar „gymnasium” se referă la un loc pentru exercițiu fizic sau antrenament. În terminologia științifică, „ium” este adesea folosit pentru a indica un element sau un compus chimic, în special atunci când elementul sau compusul a fost izolat ori descoperit. De exemplu: „sodium” se referă la un element chimic cu simbolul Na,

„calcium” se referă la un element chimic cu simbolul Ca.

Începutul domniei supreme a Romei păgâne s-a împlinit în bătălia de la Actium, iar bătălia de la Panium a deschis calea către războiul reprezentat de Actium, căci „poruncă peste poruncă”, Actium reprezintă legea duminicală atunci când papalitatea va domni din nou supremă peste lume.

Акцијум беше поморска битка, а Панијум беше копнена битка; така, поврзаноста на двете битки претставува битка што е светска, опфаќајќи ги копното и морето. Акцијум, најпознатата поморска битка на древната историја, исто така претставува светска војна, зашто „водите што ги виде, каде што седи блудницата, се народи, и мноштва, и народности, и јазици“. Панијум претставува духовна војна што е соединета со политичка војна при неделниот закон што наскоро доаѓа.

Cuvântul „pan”, ca substantiv, are multiple semnificații în funcție de context, însă, în mitologia greacă, Pan este zeul păstorilor, al turmelor, al muzicii rustice și al sălbăticiei. El este adesea înfățișat ca o figură pe jumătate om, pe jumătate țap, cunoscut pentru dragostea sa față de muzică și natură.

„Ca act încununător al mării drame a înșelăciunii, Satana însuși Îl va personifica pe Hristos. Biserica a mărturisit multă vreme că privește spre venirea Mântuitorului ca spre împlinirea nădejdilor sale. Acum, marele amăgitor va face să pară că Hristos a venit. În diferite părți ale pământului, Satana se va manifesta printre oameni ca o ființă maiestuoasă, de o strălucire orbitoare, asemănătoare descrierii Fiului lui Dumnezeu date de Ioan în Apocalipsa. Apocalipsa 1:13–15.” Tragedia veacurilor, 624.

Pan este zeul-păstor și îl va personifica pe adevăratul Păstor. Uzurparea lui Hristos de către Satana începe odată cu legea duminicală, căci la „decret” „putem” atunci „să știm că a venit vremea lucrării minunate a lui Satana și că sfârșitul este aproape”.

Cuvântul „pan” se poate referi și la un vas de gătit puțin adânc, cu margine lată, folosit pentru prăjire, coacere sau prepararea hranei. Războiul final este centrat asupra Ierusalimului spiritual, muntele cel sfânt care este înălțat ca un steag și muntele spre care fuge cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care se află încă în Babilon. În acel timp toate neamurile vor veni împotriva Ierusalimului spiritual, care este identificat ca un „potir” (pan).

Teretul cuvântului Domnului pentru Israel, zice Domnul, care întinde cerurile, pune temelii pământului și întocmește duhul omului înlăuntrul lui. Iată, voi face din Ierusalim un potir de amețire pentru toate popoarele dimprejur, când vor fi în asediu atât împotriva lui Iuda, cât și împotriva Ierusalimului. Și în ziua aceea voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele: toți cei ce se vor împovăra cu ea vor fi sfârâmați, chiar dacă toate popoarele pământului se vor aduna împotriva lui. Zaharia 12:1-3.

Ierusalimul este, de asemenea, căldarea, căci este vasul în care se desfășoară drama. O „căldare” este un vas de gătit.

Și mi-a zis: „Fiul omului, aceștia sunt oamenii care urzesc nelegiuirea și dau sfat rău în cetatea aceasta; care zic: «Nu este aproape vremea; să zidim case: cetatea aceasta este cazanul, iar noi

suntem carnea.» De aceea, prorocește împotriva lor, prorocește, fiul omului.” Și Duhul Domnului a căzut peste mine și mi-a zis: „Vorbește; așa zice Domnul: Așa ați vorbit, casă a lui Israel; căci Eu cunosc lucrurile care vă vin în minte, pe fiecare dintre ele. V-ați înmulțit pe cei uciși în cetatea aceasta și i-ați umplut ulițele cu cei uciși. De aceea, așa zice Domnul Dumnezeu: Cei uciși ai voștri, pe care i-ați pus în mijlocul ei, ei sunt carnea, iar cetatea aceasta este cazanul; dar pe voi vă voi scoate din mijlocul ei. V-ați temut de sabie; și Eu voi aduce sabia peste voi, zice Domnul Dumnezeu. Și vă voi scoate din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi face judecăți în mijlocul vostru. Veți cădea de sabie; vă voi judeca la hotarul lui Israel; și veți ști că Eu sunt Domnul. Cetatea aceasta nu va fi cazanul vostru și nici voi nu veți fi carnea în mijlocul ei; ci vă voi judeca la hotarul lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul; căci n-ați umblat în rânduielile Mele, nici n-ați împlinit judecățile Mele, ci ați făcut după obiceiurile neamurilor care sunt în jurul vostru.” Ezechiel 11:2–12.

În limba engleză, „pan” ca prefix înseamnă „universal”, „tot” sau „de-a lungul”. De pildă, „panoramă” se referă la o vedere largă sau cuprinzătoare a unei regiuni, „panteism” se referă la credința că universul este divin, iar „pan-american” se referă la ceva care implică toate țările din Americi. Astfel, „pan” desemnează un război mondial.

„Satan le abate mințile prin întrebări neînsemnate, pentru ca ei să nu vadă, cu o viziune limpede și distinctă, lucrurile de o importanță copleșitoare. Vrajmașul plănuiește să prindă lumea în cursă.”

„Так званий християнський світ має стати ареною великих і вирішальних подій. Люди, наділені владою, видаватимуть закони, що контролюють совість, за прикладом папства. Вавилон напоїть усі народи вином люті своєї розпусти. Буде втягнений кожний народ”. Selected Messages, book 3, 392.

Cuvântul „act”, ca substantiv, înseamnă „o hotărâre sau un statut formal, redactat în scris, adoptat de un organism legislativ”.

„Când națiunea noastră va renunța într-atât la principiile guvernării sale, încât să adopte o lege duminicală, protestantismul, prin acest act, va da mâna cu papalitatea.” Testimonies, volumul 5, 712.

Așa-numita lume creștină este un teatru al unor mari acțiuni, sau acte, și fiecare națiune (pan) va fi implicată. Cuvântul „act” se poate referi și la o diviziune sau un segment al unei piese, al unui film ori al unei alte reprezentării, caracterizat, de obicei, printr-un anumit ansamblu de evenimente sau acțiuni. Cuvântul „act”, ca verb, înseamnă a îndeplini o acțiune specifică sau a se purta într-un anumit fel. El se poate referi, de asemenea, la prefacere sau la interpretarea unui rol, ca în jocul actoricesc dintr-o piesă sau dintr-un film.

„Lumea este un teatru. Actorii, locuitorii ei, se pregătesc să-și joace rolul în ultima mare dramă. Dumnezeu este pierdut din vedere. În rândul marilor mase ale omenirii nu există unitate, decât atunci când oamenii se confederează pentru a-și împlini scopurile lor egoiste. Dumnezeu privește. Planurile Sale cu privire la supușii Săi răzvrățiți se vor împlini. Lumea nu a fost dată în mâinile oamenilor, deși Dumnezeu îngăduie pentru o vreme ca elementele

confuziei și ale dezordinii să domnească. O putere de dedesubt lucrează pentru a aduce ultimele mari scene ale dramei,—Satana venind ca Hristos și lucrând cu toată amăgirea nelegiurii în cei care se leagă între ei în societăți secrete. Cei care se lasă pradă pasiunii pentru confederare împlinesc planurile vrăjmașului. Cauza va fi urmată de efect.”

„Nelegiuirea aproape că și-a atins limita. Confuzia umple lumea, iar o mare spaimă urmează curând să vină peste ființele omenești. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce în curând se va abate asupra lumii ca o surpriză copleșitoare.” Review and Herald, 10 septembrie 1903.

Panium și Actium reprezintă al treilea război mondial. În acel război vor exista manifestări supranaturale, așa cum sunt reprezentate de zeul-capră grec Pan. Războiul va fi asociat cu impunerea legii duminicale ca „act”. Și războiul este identificat drept „ultimele scene din marea dramă”, căci el nu este doar actul juridic al impunerii legislației duminicale, ci este și punctul culminant al dramei Evangheliei în ceasurile de încheiere ale timpului de probă al omenirii. Înaintea bătăliei în care Panium și Actium se unesc profetic, în versetul șaisprezece din capitoul unsprezece al cărții lui Daniel, oastea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă va fi deja ridicată, iar steagul ei, care este un semn de adunare, va fi atunci înălțat. Sensul principal al cuvântului „semn de adunare” este steagul unei oștiri.

Act și Pan sunt Actium și Panium, iar Lingvistul Minunat a controlat geografia, numele și istoria ambelor bătălii, căci aceasta este istoria imediat anterioară legii duminicale care va veni curând. Bătălia de la Panium a avut loc în anul 200 î.Hr., iar versetul șaisprezece identifică Roma cucerind Ierusalimul în anul 63 î.Hr.

Între istoria din zilele de pe urmă, reprezentată de perioada 200 î.Hr. până în 63 î.Hr., formarea chipului fiarei în Statele Unite va fi împlinită, astfel cum este reprezentată de istoria anilor 161 î.Hr. până în 158 î.Hr. Înainte de perioada în care vor avea loc mișcările finale de ridicare a unui chip al fiarei în Statele Unite, va exista un eveniment reprezentat de răscoala din Modein din 167 î.Hr. Răscoala este prefigurată de împotrivirea față de religia impusă a Greciei, iar răscoala va conduce la un semn de hotar reprezentat de rededicarea templului din 164 î.Hr.

164 î.Hr. este comemorat de iudaism datorită miracolului prin care untdelemnul sfânt, suficient pentru o singură zi, a ținut opt zile. Astfel, anul 164 î.Hr., care precedă anul 161 î.Hr., identifică un miracol satanic care a fost înfăptuit pentru poporul apostat al lui Dumnezeu. Miracolul este reprezentat ca o singură zi producând opt zile, iar untdelemnul acelei dintâi zile a fost cel care a susținut toate cele opt zile. Miracolul a fost adus asupra acelei părți care era din cele șapte, iar acest semn de hotar este așezat chiar în istoria în care taina celei de-a opta, care este din cele șapte, se împlinește asupra atât cornului republican apostat, cât și cornului protestant apostat.

Arătarea minunilor satanice înaintea legii duminicale care urmează să vină în curând este asociată cu zeul grec Pan. Când bătălia de la Panium va fi purtată și câștigată de Trump și de protestantismul apostat, „cutia Pandorei” va fi fost deschisă și nu va exista nicio cale de a rezolva problemele care vor fi atunci dezlănțuite asupra omenirii, căci „o mare teroare va veni în curând asupra ființelor omenești. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui

să ne pregătim pentru ceea ce în curând va izbucni asupra lumii ca o surpriză copleșitoare.”

Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt aceia care au fost pecetluiți prin puterea sfințitoare a Cuvântului lui Dumnezeu, pusă la dispoziție prin desigilarea Descoperirii lui Isus Hristos. Acea Descoperire cuprinde mai multe linii specifice ale adevărului și oferă o instruire sfințită cu privire la cine este Isus. Ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, El este Minunatul Lingvist care a stăpânit orice limbaj omenesc, întrucât prin puterea Sa a adus la existență diferitele limbi atunci când a făcut să plouă confuzie peste turnul Babel. El este Minunatul Numărător, care a ascuns taine în numerele prezentate în Cuvântul Său și în întreaga Sa creație. El este Stăpânitorul istoriei, căci istoria este „His”-story. El a creat pământul și a controlat forma geografică a planetei pământ după Potop și, prin urmare, diferitele geografii profetice care alcătuiesc „adevărurile” găsite în Cuvântul Său. Cei o sută patruzeci și patru de mii reprezintă, printre altele, pe aceia care manifestă credința că El a creat toate lucrurile.

Întru început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Acesta era întru început cu Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ceea ce s-a făcut. Ioan 1:1–3.

Povestea cutiei Pandorei este un mit din mitologia greacă antică. Ea este relatată în principal în „Lucrări și zile” de poetul grec Hesiod și în diverse alte surse clasice. Ea este, în mod evident, o parafrază a experienței Evei în Grădina Edenului. Numele „Pandora” provine din mitologia greacă antică. El este derivat din cuvintele grecești „pan”, care înseamnă „tot”, și „dora”, care înseamnă „daruri”. Pandora înseamnă „înzestrată cu toate darurile”. Eva este simbolul bisericii, iar toate darurile se găsesc în biserica lui Dumnezeu.

În mitologia greacă, Pandora a fost prima femeie muritoare creată de zei. Potrivit mitului, ea a fost plăsmuită de Hefaios la porunca lui Zeus, regele zeilor, ca parte a unui plan de a pedepsi omenirea. Fiecare dintre zei i-a oferit Pandorei daruri, între care frumusețea, grația, inteligența și farmecul. Zeus i-a dat un vas (în reluările ulterioare ale istorisirii, acesta a devenit o cutie) și i-a poruncit să nu-l deschidă niciodată, în nicio împrejurare. Evei i s-a spus că putea să mănânce din orice pom, în afară de „pomul din mijlocul Grădinii”.

Pandora, birts'vneuli mshwidlobit damartskhebuli, bolos cdunas daemorcha da qila gaakhna. Amis gak'etebisas, qvelani boroteba, tkivilebi da sneulebebi, romlebic manamde shignit iyo damk'udrebuli, samq'aroshi gaushves da adamianobashi tanjva da ubedureba gaavrceles. Tumtsa, qilaSi ert'i ram darca: imedi. Mitos zogier versiaSi Pandora c'rafad dak'eta qila da imedi ar gaaparina, xolo sxvebSi imediac gamovida, rac adamianobas gasaWiris p'irispir optimizmis da gamdzleobis mcire naTebas aZlevda.

Lupta de la Panium se alătură Luptei de la Actium la legea duminicală care va veni în curând, iar legea duminicală care va veni în curând a fost prefigurată prin testul din Grădina Edenului. În grădină, testul a fost doar pentru Adam și Eva, dar în zilele din urmă testul trebuia să se înfățișeze înaintea întregii omeniri de pe tot globul. Primul test al credinței sau necredinței față de Cuvântul lui Dumnezeu, în grădină, prefigurează ultimul test al legii duminicale. Eva a căzut la acel prim test și a deschis stăvilarele nenorocirii asupra omenirii, așa cum este reprezentat în mitul Pandorei.

Când Bătălia de la Panium se unește cu Bătălia de la Actium, încercarea reprezentată în Grădina Edenului se va deschide înaintea întregii omeniri. Speranța care este atunci oferită lumii este steagul ridicat pentru ca întreaga lume (panorama) să-l vadă.

Toți locuitorii lumii și voi, cei ce locuiți pe pământ, priviți când înalță un steag pe munți; și când sună din trâmbiță, ascultați. Isaia 18:3.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Lumea este un teatru; actorii, locuitorii ei, se pregătesc să-și joace rolul în ultima mare dramă. În mijlocul marilor mase ale omenirii nu există unitate, decât atunci când oamenii se însoțesc pentru a-și împlini scopurile lor egoiste. Dumnezeu privește. Planurile Sale cu privire la supușii Săi răzvrățiți se vor împlini. Lumea nu a fost dată în mâinile oamenilor, deși Dumnezeu îngăduie pentru o vreme ca elementele confuziei și ale dezordinii să stăpânească. O putere de jos lucrează pentru a aduce ultimele mari scene ale dramei,—Satana venind ca Hristos și lucrând cu toată amăgirea nelegiurii în cei care se leagă împreună în societăți secrete. Cei care se lasă în voia pasiunii pentru confederare împlinesc planurile vrăjmașului. Cauza va fi urmată de efect.”

„Niciodată acest mesaj nu s-a aplicat cu o putere mai mare decât se aplică astăzi. Tot mai mult lumea nesocotește pretențiile lui Dumnezeu. Oamenii au devenit îndrăzneți în nelegiuire. Răutatea locuitorilor lumii a umplut aproape măsura nelegiurii lor. Acest pământ a ajuns aproape în locul în care Dumnezeu îi va îngădui nimitorului să-și facă voia asupra lui. Înlocuirea Legii lui Dumnezeu cu legile oamenilor, înălțarea, prin simplă autoritate omenească, a duminicii în locul Sabatului biblic, este ultimul act al dramei. Când această înlocuire va deveni universală, Dumnezeu Se va descoperi. El Se va ridica în măreția Sa ca să zguduie cumplit pământul. El va ieși din locul Său ca să-i pedepsească pe locuitorii lumii pentru nelegiuirea lor, iar pământul își va da la iveală sângele și nu-și va mai acoperi morții.”

„Stăm pe pragul crizei veacurilor. În succesiune rapidă, judecățile lui Dumnezeu se vor urma una după alta — foc, și potop, și cutremur, împreună cu război și vărsare de sânge. Nu trebuie să fim surprinși în acest timp de evenimente deopotrivă mari și decisive; căci îngerul milei nu mai poate rămâne multă vreme pentru a-i ocroti pe cei nepocăiți.”

„Križa se postupno prikrada među nama. Sunce sja na nebesima, prolazeći svojim uobičajenim tokom, a nebesa još uvijek objavljuju slavu Božju. Ljudi još uvijek jedu i piju, sade i grade, žene se i udaju. Trgovci još uvijek kupuju i prodaju. Ljudi se guraju jedni protiv drugih, boreći se za najviše mjesto. Ljubitelji užitaka još uvijek hrle u pozorišta, na konjske trke, u kockarnice. Vlada najveće uzbuđenje, a ipak se čas kušnje brzo privodi kraju, i svaki će slučaj uskoro biti odlučen za vječnost. Sotona vidi da mu je vrijeme kratko. Pokrenuo je sva svoja sredstva kako bi ljudi bili prevareni, zavedeni, zaokupljeni i opčinjeni sve dok se dan kušnje ne završi, a vrata milosti zauvijek ne zatvore.”

„Fărădelegea aproape că și-a atins măsura deplină. Confuzia umple lumea, iar o mare groază este pe punctul de a veni curând asupra oamenilor. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce urmează să se abată în curând asupra lumii ca o surpriză copleșitoare.

„În această vreme a fărădelegii dominante putem ști că ultima mare criză este aproape. Când sfidarea Legii lui Dumnezeu va fi aproape universală, când poporul Său este asuprit și chinuit de semenii săi, Domnul va interveni.”

„Stăm pe pragul unor evenimente mari și solemne. Profețiile se împlinesc. O istorie stranie, plină de evenimente, este consemnată în cărțile cerului. Totul în lumea noastră este în frământare. Sunt războaie și vești de războaie. Neamurile se mânie, și a venit vremea morților, ca să fie judecați. Evenimentele se schimbă pentru a aduce ziua lui Dumnezeu, care se grăbește foarte mult. Nu mai rămâne, parcă, decât o clipă de timp. Dar, deși deja se ridică neam împotriva neamului și împărăție împotriva împărăției, acum încă nu este un conflict general. Deocamdată, cele patru vânturi sunt ținute până când robii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunțile lor. Atunci puterile pământului își vor aduna forțele pentru ultima mare bătălie.”
Christian Service, 50, 51.